

ԳԻՏԱԿԱՆ ՆՍՏԱՇՐՋԱՆՆԵՐ

Հոկտեմբերի 15—16-ը Երևանի պետական համալսարանի դիտական խորհրդի նիստերի ղաֆլիճում կայացավ ՀՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի, Երևանի պետական համալսարանի և Մոսկվայի Մ. Գորկու անվան համաշխարհային գրականության ինստիտուտի կազմակերպած դիտական նստաշրջանը՝ նըվիրված «Սասունցի Դավիթ» էպոսի առաջին պատումի հրատարակության 100-ամյակին:

Նստաշրջանը ներածական խոսքով բացեց ՀՍՍՀ ԳԱ թղթակից-անդամ, պրոֆեսոր Մ. Մկրյանը:

— Հարյուր տարի է անցել այն օրից, — ասաց նա, — երբ հայ բանահավաքության մեծ երախտավոր Գարեգին Սրվանձտյանցը իր «Գրոց ու բրոց և Սասունցի Դավիթ կամ Մհերի դուռ» գրքում հրատարակեց «Սասունցի Դավիթ» դյուցազներգության առաջին պատումը: Հիանալի իմանալով մեր ժողովրդական բանահյուսության առանձնահատկությունները, Գարեգին Սրվանձտյանցը նկատեց, որ այդ ստեղծագործությունը իր ժանրային առանձնահատկություններով բացառիկ ղեկավարվեստական արժեք ներկայացնող ժողովրդական չեպ է: Գարեգին Սրվանձտյանցի սկսած դործը շարունակեց Մանուկ Աբեղյանը, որը առաջին պատումի հրատարակությունից 15 տարի անց զրի առավ ու հրատարակեց «Սասունցի Դավիթ» շատ արժեքավոր մի այլ պատում: Այնուհետև հանդես եկան ուրիշները՝ ժողովրդական ասացողներից զրի առնելով այլ պատումներ ու տարբերակներ: «Սասունցի Դավիթ» էպոսի ուսումնասիրման ու պատումների հավարման դործը իր պատշաճ բարձրությանը հասավ սովետական կարգերի օրոք, երբ 1939 թ. միութենական մասշտաբով նշվեց ներառ 1000-ամյակը:

«Սասունցի Դավիթ» էպոսի ղաղափարական բովանդակության լավագույն կողմերից մեկը բարձր հայրենասիրությունն է ու հումանիզմը: էպոսում սքանչելի մարմնավորում են ստացել հայ ժողովրդի բնավորության լավագույն դեմքը՝ ողու ազնվությունն ու հարստությունը, արիությունն ու խիզախությունը, առողջ կենսահայեցողությունն ու բարոյական վեհ ըմբռնումները, հարգանքը դեպի հարևան ժողովուրդները:

«Սասունցի Դավիթ» համաշխարհային ժողովրդական արվեստի այն նմուշներից է, որ պահպանվել ու մեզ է հասել առանց որևէ գրական միջամտության. իսկ դա նշանակում է, որ նրա ուսումնասիրությունը հսկայական նշանակություն ունի նաև ընդհանուր էպոսագիտության համար:

Հեկուցումներով հանդես եկան բանասիր. դիտ. դոկտոր Գ. Գրիգորյանը («Հայ էպոսագիտության զարգացման փուլերը»), պրոֆ. Ա. Պետրոսյանը («Սասունցի Դավիթ» և ՍՍՀԽԺժողովուրդների էպոսները», Մոսկվա), ՀՍՍՀ ԳԱ թղթակից-անդամ Վ. Զալոյանը («Սասունցի Դավիթ» էպոսի սոցիալական բովանդակությունը»), դոցենտ Ա. Բուդաղյանը («Սասունցի Դավիթ» էպոսի թարգմանությունները և հետադոտությունները արտասահմանում»), ՀՍՍՀ ԳԱ ակադեմիկոս Ա. Ղարիբյանը («Բարբառագրության հարցերը էպոսի պատումների ղրառումներում»), արվեստաբանության դոկտոր Մ. Մուրադյանը («Սասունցի Դավիթ» էպոսի երգվող հատվածների ձայնագրությունները նոմիտասի և այլոց կողմից»), պատմ. դիտ. դոկտոր Վ. Բդոյանը («Ամուսնության ձևերը «Սասունցի Դավիթ» էպոսում»):

Հ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

* * *

Այս տարի լրացավ ֆաշիստական լծից Լեհաստանի ազատաղրման և երկրում ժողովրդական կարգերի հաստատման 30-ամյակը: Ժողովրդական Լեհաստանի այդ հորելյանին էր նվիրված Երևանի պետական և Լյուբլինի (Լեհաստան) Մարիա Կյուրի-Սկլոդովսկայայի անվան համալսարանների համատեղ դիտական նստաշրջանը, որը կայացավ նոյեմբերի 1—2-ը, Երևանում: Բացելով նստաշրջանը, Երևանի պետական համալսարանի ուսկտոր, ՀՍՍՀ ԳԱ ակադեմիկոս Մ. Գ. Ներսիսյանը խոսեց հիտլերյան օկուպացիայի պայմաններում լեհ ժո-

ղովրդի կրած տառապանքների մասին, նշեց Լեհաստանի ազատաղրման գործում սովետական բանակի կատարած վճռական ղերը, ինչպես նաև լեհ ժողովրդի ձեռք բերած մեծագույն նվաճումները սոցիալիստական շինարարության ասպարեզում: Պրոֆ. Մ. Գ. Ներսիսյանը Լյուբլինի համալսարանի ուսկտոր, պրոֆ. Վ. Սկշիդլոյին և նրա ղլխավորած պատվիրակությանը ջերմորեն շնորհավորեց Լեհաստանի վերածնության տոնի, ինչպես նաև Լյուբլինի համալսարանի հիմնաղրման 30-ամյակի առթիվ:

«Լեհաստանում ժողովրդական կարգերի հաս-

տատումը և դարգացումը» թեմայով ղեկուցեց պրոֆ. Վ. Սկզիլոնը։ Նա ցույց տվեց, որ ժողովրդական իշխանությունը ՀՀ հաստատում հաստատվեց ոչ միայն ֆաշիստական օկուպանտներին հրկրից վոնդելու, այլև լեհ բուրժուազիայի և կալվածատիրության հակահեղափոխական ուժերի դեմ համառ պայքար մղելու հետևանքով։ Անցած 30 տարում, ասաց ղեկուցողը, լեհ ժողովուրդը Սովետական Միության և սոցիալիստական մյուս երկրների օգնությամբ կյանքի բոլոր ասպարեզներում ձևեր է բերել մեծ նվաճումներ։ Ժողովրդական ՀՀ հաստատելը դարձել է սոցիալիստական համագործակցության կարևոր օղակը, Սովետական Միության հավատարիմ դաշնակիցը։

Լյուբլինի համալսարանի պրոֆ. Ս. Կշիկալայի և Երևանի պետական համալսարանի դոցենտ Հ. Պետրոսյանի ղեկուցումները նվիրված էին պատերազմի ժամանակ լեհ ժողովրդին Սովետական Միության ցույց տված եղբայրական օգնությանը, ինչպես նաև ֆաշիստական օկուպանտների դեմ լեհ և սովետական ռազմիկների ու պարտիզանների մղած համատեղ պայքարին։

Լյուբլինի համալսարանի տնտեսագիտական ֆակուլտետի ղեկան, պրոֆ. Ռ. Օրլովսկին իր ղեկուցման մեջ խոսեց 1944—1974 թթ. ՀՀ հաստանի ժողովրդական տնտեսության ձևեր բերած նվաճումների, իսկ դոկտոր Յան Ստեմպերսկին՝

ժողովրդական կարգերի օրոք ՀՀ հաստանի միջնակարգ և բարձրագույն կրթության զարգացման ասպարեզում տեղի ունեցած բանական և որակական զգալի փոփոխությունների մասին։ Երևանի պետական համալսարանի պրոֆ. Մ. Մելիքյանը իր ղեկուցումը նվիրեց սոցիալիստական հասարակության պայմաններում ազգերի համակողմանի և ներդաշնակ զարգացման հարցերին։

Նստաշրջանում ղեկուցումներով հանդես եկան նաև դոցենտ Մ. Հովհաննիսյանը («Հայլեհական պատմական կապերի մասին»), պրոֆ. Ա. Աբրահամյանը («ՀՀ հաստանի անկախության համար մղված պատերազմներին տեղի հայ բնակչության մասնակցության մասին»), Լյուբլինի համալսարանի դասախոս Ա. Կորոբովիչը («Ջամոստիե քաղաքի հայկական դատարանը»)։

Վերջում Լյուբլինի համալսարանի դոկտոր, պրոֆ. Վ. Սկզիլոն լեհական պատվիրակության անունից երախտագիտության խոսք ասաց լեհ ժողովրդի ազգային տոնը Երևանի համալսարանում ջերմորեն նշելու համար և հույս հայտնեց, որ երկու համալսարանների համագործակցությունը հետագայում ավելի կընդլայնվի ու կամրապնդվի։

Մ. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

* * *

Հոկտեմբերի 22-ին ՀՍՍՀ ԳԱ նիստերի դաշինքում տեղի ունեցավ ՀՍՍՀ ԳԱ հասարակական գիտությունների բաժանմունքի, ՀՍՍՀ ԳԱ արվեստի ինստիտուտի և Հայաստանի կոմպոզիտորների միության կազմակերպած միացյալ գիտական նստաշրջան՝ նվիրված ՍՍՀՄ ժողովրդական արտիստ, Լենինյան և Պետական մրցանակների դափնեկիր, ՀՍՍՀ ԳԱ ակադեմիկոս, պրոֆ. Արամ Խաչատրյանի ստեղծագործությանն ու գործունեությանը։

Առավոտյան և երեկոյան նիստերում կարգավեցին հետևյալ ղեկուցումները. Ա. Խաչատրյանը՝ սովետահայ կոմպոզիտորական դպրոցի հիմնադիր (արվեստագիտ. թեկնածու Գ. Գյոդակյան, Ա. Խաչատրյանի ստեղծագործության որոշ սկզբունքները և ներառյալ մարմնավորումը Սովետական Ուղբեկստանի կոմպոզիտորների պրակտիկայում (արվեստագիտ. դոկտոր, պրոֆ. Տ. Վիզգո, Տաշբենդ), Ա. Խաչատրյանի բալետների գեղարվեստական սկզբունքները (արվեստագիտ. դոկտոր, պրոֆ. Գ. Տիգրանով), Ա. Խա-

չատրյանը և ադրբեջանական երաժշտությունը (արվեստագիտ. թեկնածու Ն. Ալիևա, Բաբու), Ա. Խաչատրյանը երաժշտության մասին (արվեստագիտ. թեկնածու Մ. Տեր-Սիմոնյան), Ա. Խաչատրյանի երաժշտական ոճի մի քանի հարցերի մասին (արվեստագիտ. թեկնածու Գ. Օրջոնիկիձե, Թբիլիսի), Ա. Խաչատրյանը և համաշխարհային երաժշտությունը (երաժշտագետ Ի. Մարտինով, Մոսկվա), Ազգային և միջազգային փոխհարաբերությունը Ա. Խաչատրյանի ստեղծագործության մեջ (արվեստագիտ. դոկտոր, պրոֆ. Ա. Սոխոր, Լենինգրադ), Ա. Խաչատրյանը և նրա երաժշտությունը Սովետական Լատվիայում (արվեստագիտ. թեկնածու Տ. Կուրիչևա, Ռիգա), Ա. Խաչատրյան-մանկավարժի մասին (Վրաց. ՍՍՀ արվեստի վաստ. գործիչ, կոմպոզիտոր Ն. Գաբունիա, Թբիլիսի), Ա. Խաչատրյանի կինոերաժշտությունը (երաժշտագետ Ն. Միկոյան, Մոսկվա), Հայաստանը Ա. Խաչատրյանի ստեղծագործություններում (փիլիսոփ. գիտ. թեկնածու Ն. Շախնաղարովա, Մոսկվա), «Սպարտա-

կր» որպես բախտ-ողբերգության ժանր (երաժըշտագետ Ն. Կուրիլենկո, Մոսկվա)։

Նստաշրջանը, որին մասնակցում էին համաժողովրդական երաժշտագիտական մտքի առաջատար ուժերը, անցավ գիտական բարձր մակարդակով։ Զեկուցողները Ա. խաչատրյանի ստեղծագործություններն ու գործունեությունը լուսաբանեցին ու արժևորեցին պատմական, գեղագիտական, սոցիոլոգիայի և տեսական երաժշտագիտության տեսանկյուններից, ինչպես նաև տարբեր առումներով՝ թե՛ որպես ազգային երաժշտության ու մշակույթի շրջան և թե՛ որպես Անդրկովկասի, Արևելքի,

սովետական և համամարդկային երաժշտական մշակույթի երևույթ։

Թեմայի բազմազանությունը և խորությունը զեկուցողներին առիթ ընձեռեց առաջադրել նոր մտքեր ու մոտեցման սկզբունքներ՝ ձևի ու բովանդակության, ազգային ու միջազգային, ավանդականի ու արդիականի, ոճի առանձնահատկությունների ու վարպետության մակարդակի հարցերի վերաբերյալ։

Նստաշրջանի վերջում հյույժ ունեցավ պրոֆ. Ա. խաչատրյանը։

Մ. ՄԱՆՈՒԿՅԱՆ